

פרוטוקול מס. 238

מישיבת ועדת השירותים הציבוריים, שהתקיימה
ביום ה', י"א חשוון תשל"ז - 4.11.76, משעה 12.00.
(בחל-אביב, במרכז לשלטון מקומי)

נ ר כ ח י ס - חברי הוועדה:

- ח. גרוסמן - היו"ר
- י. בארי
- מ. גז
- ל. דיציאן
- א. ורדיגר
- ה. זיידל
- מ. חריש
- מ. ידיד
- ע. נוף
- ב"צ קשת
- פ. שיינמן
- ה. שמעוני

מוזמנים:

- שר הבריאות - ו. שם-טוב
- פרופ. י. מנצ'ל - מנכ"ל משרד הבריאות
- ד"ר י. הורן - " "
- ד"ר א. שגיא - " "
- ד. גנני - " "
- י. אבירן - " "
- מר אטלס - " "

פרופ' ח. דורון - קופת-חולים

- ד"ר רם ישי - יו"ר ההסתדרות הרפואית
- ד"ר ח. זכות - סגן יו"ר ההסתדרות הרפואית
- ד"ר ש. ארדמן - " "
- ד"ר ש. פרידמן - " "
- ד"ר י. ויסבורט - " "
- עו"ד קייזמן - " "

שושנה כרם

מזכירת הוועדה:

מר אליאסוף

היועץ המשפטי לוועדה:

שולמית פרג

ק צ ר ו י ת :

בסדר-היום: הסנקציות שנוקטים הרופאים בבתי חולים - הצעה לסדר היום של חברי הכנסת א. מלמד, ז"ל. אמיר, י. בארי, ה. זיידל.

אני פותחת את הישיבה.

היו"ר ח. גרוסמן:

אנחנו דנים היום בחמש הצעות לסדר היום של חברי הכנסת א. מלמד, ז. אמיר, י. בארי, ה. זילדל, ע. נוף. חברי הכנסת הנוכחים מביין חמשת בעלי ההצעות יקבלו את רשות הדיבור, ואני מבקשת שהם יעשו את זה בקצרה, כי הנושא מוכר לנו. למעשה, קבלנו את חמשת ההצעות בתיק אחד.

הנושא שבו אנחנו דנים הוא - המשבר בבתי חולים, הסנקציות שנוקטים הרופאים בבתי החולים, המשא ומתן שנפסק, ומכחבי ההתפטרות של הרופאים שהוגשו למעסיקיהם.

אני מבקשת מחברי הכנסת בעלי ההצעות לסדר היום, להציג את השאלה שלהם. משתתפים איתנו נציגים של המעסיקים וגם נציגים של ההתסדרות הרפואית.

ל. דיציאן: בקשתי להגיש פנייה אל הרופאים. אני חושב שועדת השירותים הצ'בוריים יכולה לאמץ הצעת זו - לפנות גם אל המעסיקים וגם אל ההסתדרות הרפואית, לחדול מהמאבקים המתנהלים מעל דפי העתונות. אני מבקש משני הצדדים לחדול להיאבק בצורה זו.

היו"ר ח. גרוסמן: אני מצטערת, זו לא הצעה לסדר, אלא זו הצעת החלטה. אני מבקשת שלא להציג בקשות כאלה.

י. בארי: אף על פי כן אני אציע לסדר חרף העובדה שקיימנו ישיבה אחת אמנם עם המעסיקים אחרי ההצעות לסדר היום - אני מציע שחברי הכנסת יוותרו על דבדי הפתיחה שיש לנו רשות לפתוח בהם, על מנת לשמוע את הרופאים ואת המעסיקים, ואחר כך במהלך הוויכוח נראה מה לעשות.

היו"ר ח. גרוסמן: אני מודה לך בארי. אני מקבלת הצעתו בחנאי שגם שני חברי הכנסת האחרים יוותרו.

ה. זילדל: אני מוותר על דברי ההנמקה.

פ. שלינמן: גם אני מוותר.

ב.צ. קשת: יש לי הצעה לסדר: אני מברך את חברי שוותרו. אבל אני אינני חושב שמותר להמשיך בנקודה שהפסקנו. המעסיקים השמיעו בישיבה הקודמת את דבריהם, ואני הזהרתי שאנחנו נקיים "הצגה" שניה. מכל מקום, לא יתכן שיזכרו הרופאים, משום שגם המעסיקים צריכים לדבר בפני הרופאים.

דברי הפתיחה שלי נאמרו במליאה.

ע. נוף:

ברצוני להביע משאלה - שהמשך

המשא ומתן ייעשה ללא פגיעה בעובדים, ובאופן ענייני.

אני מציע שהוועדה הנכבדה אשר

י"ר הבריאות ו. שם-טוב:

שמעה את שני הצדדים בסכסוך, לא

תחזור אחורה, אלא עליה לראות את המצב קדימה.

המצב הוא כזה שב"נתלים נמשכות

הסנקציות בבתי חולים, ואין מגע בין הצדדים. המצב העובדתי הוא, שהמשא והמתן בין הצדדים, נפסק. למעסיקים אין אפשרות להמשיך את המשא והמתן. במשך הימים המרובים בהם התנהל המשא והמתן בין המעסיקים ובין הנציגות הרפואית נתגלו קשיים ממושכים ומייגעים. לא הוגשו תביעות מפורטות כדי שהמעסיקים יוכלו לגשת אליהם. קוה כך, שלאחר שפותרים בעיה אחת, הופיעה בעיה שנייה. קשה לי לומר שלמעסיקים אמנם היה ברור מה הן התביעות המפורטות, עם הביטוי המוחשי, הממשי, שלהם. אני, על כל פנים, שמעתי שיש בנציגות הרפואית טענה - שהמשא ומתן זה מתנהל כמו בשוק, כגון: עוד לירה, עוד 5 לירות, ועוד סכום ועוד סכום.

מכל מקום, אני אינני יודע כיצד

מנהלים משא ומתן אם יש לכל אחד תביעות משלו. אני יכול לציין, כי המשא ומתן היה ממושך, עם סנקציות וסבל. ברגע מסויים מצאתי לנכון להתערב, וכך נקבע צוות - שר האוצר ושר הבריאות מהוויים צוות.

בשלב מסויים, כאשר נראה לי

שאפשר לקרב את הצדדים, ולאחר שהנציגות הרפואית דחתה הצעה ללכת לבורר - החלטתי לעשות נסיון להביא את המשא ומתן לשלב מוגמר. נסיון זה קוּלַים ביני, בין ד"ר שי ובין ד"ר זכות, ולא היה אף אחד מהמעסיקים. אמרת, במקום לנהל משא ומתן כמו בשוק, ויש סנקציות וכו' - אני מציע ללכת בדרך של גמר משא ומתן בעיסקת חבילה.

רציתי ללכת לוועדת השרים לענייני

שכר, ולבקש להקים צוות שינהל משא ומתן, מטעם המעסיקים. אמרתי כי הייתי רוצה שנסכם משהו בקשר ל-15 סעיפים נוספים, אשר בעניין זה הממשלה לא תוכל לחרוג ממה שהתחייבנו. ועוד אמרתי, שאם נגיע להסדר כולל, שמסיים את הסכסוך - אז אגש לוועדת השרים לענייני שכר ואבקש את הסכמת הממשלה. אמרתי זאת מפורשות, שהחלטה זו תהיה הנוסחה. חידוש המשא ומתן אפשרי אך ורק על בסיס החלטות ועדת השרים, לא יכול היה להתחייב על עיסקת חבילה. בכל זאת הלכתי לוועדת השרים לענייני שכר ובקשתי לפזר כוח. כן בקשתי נוסחה אחרונה של הממשלה.

לצדדי הרב, כאשר התקיימה

הישיבה - ולי נאמר שההצעה האחרונה של הממשלה הוגדרה כהצעה אלטימטיבית - קראתי מודעה של הרופאים בעתונות, שאכן ההצעה היא כזו. הייתי המום, משום שהייתי מוכן לגמור את המשא ומתן. זה הוגדר כטעות.

גברתי היושבת ראש, המעסיקים

מוכנים לחדש את המשא ומתן, ולא בלחץ של התפטרות הרופאים. הייתי רוצה לנהל משא ומתן באוירה שקטה. אנחנו מוכנים לנהל משא ומתן אילו היו מגישים לנו תביעות ברורות.

ד"ר ר. ישי:

אני חושב שהמצב הוא חמור. הרבה יותר חמור ממה שניתן לחשוב ולסכם מהסנקציות, כי הסנקציות של הרופאים הם טיפה בים בסבלם ומה שמתרחש היום זה אולי מקדמה קטנה מאד למה שמצפה לרופאים בשנים הבאות. אכן זה מה שמעסיק את הרופאים - לא ממה שאמרנו, אלא ממה שאמר שר הבריאות. עכשיו משתמע שהשר ביטא את דעתו של הממשלה בכך שהפסיק את המשא ומתן. שר הבריאות חושב שהמשא ומתן זה שוק. אני חושב שמשא ומתן זה שוק. במשא ומתן יש עמדה, יש דרישה. אתה לא יכול לענות. יושבים, מתווכחים. כאשר לא מתווכחים, אז אומרים שהמשא ומתן מתפוצץ. אבל כשבא משהו שלא משתתף בכל המשא ומתן ואומר ש"יבואו נציגי ויתנו לך הצעות שהן המלה האחרונה" - הרי נראה לי שזה דבר שחורג. שר הבריאות אמר ש"להביעות אני אתן איכס. אתה תוותר על 15 נקודות אחרות, או תקבל". זה לא משא ומתן, אלא זה חתיב.

הנציגות הרפואית גילתה סבלנות.

אם יש מגעים - אני אומר, לא.

לחברי פרופסור מנצ'ל, שאתו דברתי ביום שני, ביום שהוגשו ההתפטרויות, ברצוני לומר - אנחנו לחצנו על הרופאים לא להתפטר. אמרנו להם "אל תגישו את מכתבי ההתפטרות". יש לנו הרגשה שאפשר לדבר אל הרופאים בעצמם. אני נכנסתי לתמונה רק כאשר חשתי שכל זה הנו בלוף אחד גדול.

הסכנה היא עצומה. הסכנה היא שלא יהיו רופאים טובים בשנים הבאות. אנחנו לא בקשנו לנהל מו"מ על שכר בכלל. מתודש מאי התנהל מו"מ בינינו. פרופ' מנצ'ל, שואלים אותי עתונאים, אבל אני בורח מהם. קולי לא נשמע מסיבה פשוטה, כי הממשלה לא צודקת, ואני לא רוצה לעמוד במצב שאם מתר הממשלה, בליט ברידה, תקבל עמדתנו, הרי זה כאילו כניעה, ואת זה אני לא רוצה. שואלים אותי: "איך מגעים? לא יתכן!" - היו לי מגעים עם ד"ר דרור. משא ומתן יהיה. דברתי עם פרופ' מנצ'ל. ביום ג' התקשרתי איתו. עד 11.30 בלילה התקשרתי ולא השגתי אותו. ביום ג' התקשרתי ואמר לי "אתה צודק. אולי נ'פגש, אבל נחכה כמה ימים".

אני מכיר את פרופ' מנצ'ל, כי הוא קבל הוראות שלא יהיו מגעים. שהרפואה תלך לעזאזל. במשך חודשים ניהלנו משא ומתן על שתי נקודות בלבד. לגבי תורנויות היתה בעיה של תקנים, ואנחנו שמחנו לציין בסיפוק רב שאנחנו התקדמנו בעניין זה. אבל היום אנחנו עומדים בעימות. ההסתדרות הרפואית לא רצתה להכנס למשא ומתן, משום שהיא היתה ערה למצב המיוחד של המדינה, לכך אמרה להכות, כי ידעה שההדרדרות הכלכלית של המדינה תהיה כזו שבעוד חודשים לא יהיה לזה כל ערך. אז בא האולטימטום הראשון, ואמרנו שלא ידברו איתנו אלא אם נכנס אתם למשא ומתן על שכר, ואנחנו לא רצינו בזה. אמרנו שאנחנו נהיה מוכנים לדבר על זה, ופה נאמר "שוק". אינני יודע. זה לא שוק. זה תכתיב. היה ברור שמי שילכתוב את זה יהיה נציג האוצר. אני התביישתי שנציגי הרפואה שחקרו. אני חושב שנציגי האוצר יגרמו משכרם מרחיק לכת.

אולי חברי הוועדה יודעים שבין הדאגות קיימת דאגת הרפואה בארץ, והרפואה הציבורית בכלל. מוכנים לחסל את הרפואה לפי שיטות כפי שהממשלה יודעת. היום המצב הוא כזה: עם מספר התורנויות המוטל על הרופאים - מ-8 עד 4, והוא ממשיך - מ-4 עד 8, וכן הלאה. כמה רופא יכול לעשות תורנות כזו?

ר"ר ר. ישי:

למעשה, אנחנו לא דרשנו יותר מאחרים. מה זאת אומרת תורגויות בשבת? אני אומר כרופא, שזה פוגע בבריאותי. שלא יזרקו לציבור שרופא זוסר יקבל 1000 ליי. רופא זה הנו רופא צעיר שבא לבית חולים כדי לעבוד ולהתמחות ושיהיה רופא מומחה. בכל העולם מספיק 3 שנים כדי להגיע להיות מומחה. ואילו אצלנו רופאים אלה עובדים 10-12 תורגויות, והם חפשו גם חלטורות. גם במגן דוד אדום הם עבדו, והם נכשלו. חייבים לתת את התורה לצעירים. גם מנהלי מחלקות אינם מתפנים ללמודים.

זאת ועוד: אותה בחינה שעוברים הרופאים הצעירים כדי להשתלם בארצות הברית, במשך שנים היה ידוע שרופאים צעירים הם הטובים ביותר בעולם. היום, תוך שנתיים הגענו לכך ששמה של הרפואה הישראלית, וגם הרמה של הרפואה, יורדים.

הממשלה הקימה ועדה כדי לדאוג לציבור. מדוע היא לא הקימה ועדה כזו לפני 4-5 שנים? צריכה לקום צעקה על מנת לשנות את שירותי הרפואה. מי יכול להסכים שהמרפאות והמכונים לא יפעלו? יש לעשות הכל על מנת שהחולה לא יחכה 8 חודשים. ואם צריך, חלילה, ניתוח ורידים, אז החולה מחכה שנתיים.

איך סנקציות. יש סנקציות של מעסיקים. גם אני אינני מביין את השאננות. אולי אתם אינכם יודעים את המצב - רופאים תבעו שיבנה חדר עבור רופא תורן בחדר המיון של בית החולים באר-שבע. עד היום זה לא הוקם. הייתי בבאר-שבע וראיתי. כאשר יש מקרה דחוף, אז הולכים להעיר את הרופא הנמצא במקום רחוק בבית החולים, וזה לוקח חצי שעה.

הרופאים הודיעו למעסיקים שהם אינם רוצים לעבוד. זו דעתם של הרופאים. קראתי את המכתב של ההתפטרות, ואני חושב שזה ילדותי, כי אסור להם להתפטר. לא יכולנו למנוע את הגשת ההתפטרות. אבל הם היו יכולים להתפטר אחר זמן מה.

אני אומר, כי ההתפטרות הזו בעיני עומדת. ואם לא יחול מיפנה, אז מה שההסתדרות הרפואית תוכל לעשות הוא, להשתדל למצוא דרכים אלטרנטיביות כדי שהחולים לא יסבלו. מכל מקום, לא יהיה רציני אם אומר דברים שלא קורים. אסור לפרש את ההתפטרות הזו. לא יהיה רציני לזרוק דברים שאינם גמורים. אנחנו חוששים שהדבר הזה יחליב אותנו, ועל כן אנחנו נבוא בעוד שבוע ונסביר כיצד נוכל לעשות את זה. יתכן מאד שהמשא ומתן יימשך אם יהיו מגעים. אני אומר בצורה ברורה כי אני באותו ליום הצטערתי, וקיוויתי שאולי למרות אותה עמדה, ימשיכו במשא ומתן. התקשרתי עם פרופסור דורון וד"ר מנצ'ל, והם יודעים שזה לא מהלך בירוקרטי. גם כשקבלנו את האולטימטום של הממשלה, לא הלכנו. אלו הן ההצעות הקונקרטיים.

בקשר לכוננויות אומרים, זה יקבל יום עבודה, וזה יקבל יומיים עבודה, וכו'. אולי איש האוצר יכול להעלות רעיון כזה, אבל רופא רואה בודאי את הדיחוי.

לגבי הספרות הרפואית - הספרות שאותה אני מקבל מספיקה לי כדי 10% ממה שאני קורא. אותו דבר קורה עם הכוננויות. יש כל כך הרבה אנשים שמקבלים כוננויות, כך שזו רק פיקציה. אם רופא ישן בביתו, קוראים לו. אינני רוצה שרופא ישתה עוד שעתיים על מנת שקבל יותר שכר.

אמרנו, נקבע תשלום, אך שלב זה התפוצץ. אנחנו לא נסכים משא ומתן. אני יכול לומר שרופא היום מקבל 150 ליליום, וזה מצב שרופא נמצא ביי עובדים לא כל כך בכירים במשק.

ד"ר ר. ישי

עלינו לפתור בעיות השכר. אין לנו כוונה לשבור מרגשות כלכלית. אנחנו נדרוש מהמעסיקים להקים ועדה פריטטית ורפורמה בשירותי הרפואה ובהסדר התורנות והכוננויות. הרופאים מעונינים להשתחרר מעומד התורנות שהן רבות למדי. אם אנחנו נקבע ביחס זמן מכסימלי לפתרון בעיות אלה, הר"ש כן נדמה לי שאנחנו ניסול את העוקץ.

פ. שיינמן: לסדר: הואיל ויש לנו הודעות שאחת שונה מהשניה, הייתי רוצה לדעת על מה מדובר ---

היו"ר ח. גרוסמן: אני מכירה את הנושא. יש פה שתי סוגיות - משא ומתן שהתפוצץ על ענין של כוננויות - המשא ומתן התפוצץ או התפוצץ, זה לא חשוב, אבל זוהי הסוגיה שאנחנו עומדים בפניה.

השאלה היא, איך לחדש את המשא ומתן ולגמור אותו באופן חיובי, וכיצד להוריד את הסנקציות; ב) איך מאורגנים שירותי האשפוז? (י. בארי: רפורמה בשירותים הרפואיים) אני מציעה שאנחנו היום נדון בסוגיה אחת - איך לסיים את הסכסוך האקוט הזה?

ד"ר ר. ישי: אנחנו לא נחזור לעבודה תקינה אלא אם תוקם ועדה מתאימה, עם הגדרת זמן אשר תעבוד ותציע הצעות שתהיינה אופרטיביות.

פרופ' זורנון: קורה פה משהו פרדוקסלי - בו בזמן שיש תמימות דעים בין המעסיקים ובין הרופאים הנוגעים לעבודתם בבתי חולים, אנחנו בכל זאת לא התקדמנו במשא ומתן.

ד"ר ישי אמר שהסנקציות הן כטיפה ביס לעומת מה שיכול להיות או צפוי להיות. אם זו טיפה, הר"י זו טיפה מרה מאד. אני יודע שבמסגרת המשא ומתן אנחנו הפנינו את תשומת לבם של הרופאים לפירוש המעשי של הסדר העבודה של בית חולים מרכזי אחד באזור רב אוכלוסייה, לאז קבלנו הבטחה שהחולים ייבדקו בחדרי המיון. אני לא מדלדל במרפאות בבתי החולים, אבל כאשר זה נמשך אז אתה לא יודע מהי הפגיעה המשמעותית של בני האדם.

אני רוצה להתחיל בנקודה הזו של שליטת המצב הנוכחי, ורוצה להגיד בצורה הברורה ביותר - אם תיקונו של המצב הנוכחי קשור בעבודה של ועדה שצריכה להפעיל סמכות כירורגיות אחרות שעות העבודה, או קונסולטציות - ואני בעד זה, לפי סוגי החולים, בנוסף ליום העבודה - אם כל זה מדובר על עבודה בתשלום של המעסיקים, ולא של החולה - הר"י יש כמה חשבות חיוביות שנתקבלו במסגרת של

פרופ' דורון:

15 הסעיפים. יש נכונות להקים ועדה מסוג זה. וכאשר אני שומע מד"ר יש לי שזה תנאי כלשהו, אז קשה לי להבין, כי זה עובר כחוט השני במשא ומתן זה.

מצד שני, הנטייה לפצל סעיף סעיף - כוונות, תורנויות ועוד - הליטי רוצה לדבריים אלה יהיו במכלול אחד של הבעיות. אינני רוצה לטשטש את הזויכות הציבורי שקיים בינינו. אכן זהו זיכוח עניני מאד.

אם החבריים מדברים על רפורמה בצורה של ועדה שתפעיל מתקנים באופן נוסף, עם תשלום נוסף של מעסיקים - ואני לא מדבר על השלום סמלי עבור תרופות, שכן זו סוגיה אחרת. אבל אם הזויכות הוא על גוף של רופאים, וזה לגיטימי שיהיו דעות כאלה, שרופא יקבל תשלום מהחולה תמורת שירותו - כאמור, אין לטשטש שקיימים חלוקי דעות קשים בינינו, וזה לגיטימי.

נשאלתי בקשר לשבח - אני אומר לכם שאם מדובר על שרת בתשלום של חולה, אז דעתנו היא שלילית. אם מדובר על שרת של מעסיק, אז אנחנו מוכנים לזה. במידה שהשרת הזה מוגש ע"י ההסתדרות הרפואית לחולה, אם זה בתשלום של המעסיק - אמרתי, ואני חוזר ואומר כי ישנה נכונות, ולא רק נכונות אלא אינטרס שנפעיל יותר את חדרי הניתוח והרנטגן. על זה אין זיכוח בינינו.

ועוד הערה: קראתי פה ושם בעתונות על נטינת התקשרות בין רופאים - עד היום לא שמעתי, ובודאי לא קראתי מסמן רציני שבו ציבור הרופאים הציע למוסדות הרפואה, כמו שרופא קופת חולים לציעו לקופת חולים דרך אחרת של מערכת התקשרות בינינו מאשר עבודה שכירה. כאשר נזרקו הצעות בתזכיר על צורת התקשרות לא שכירה, הייתה התנגדות.

יש דברים שהם טוב-יודיעה.

ד"ר ש. ארדמן:

פרופ' דורון: ברצוני לומר לכם דבר פשוט מאד: אני אינני שולל לעיין במסמך, שבמקום התקשרות של רופאים שכירים, תהיה צורת התקשרות אחרת. עד היום ידעתי שהעמדה היא שונה. עד היום לא קראתי מסמך עם הצעה רצינית אין לארגן אח העבודה של הרופאים בקופת חולים. עד היום לא קראתי מסמך רציני שיפרט איך מציעים שתהיה התקשרות של ציבור על בסיס לא של שכירות.

ד"ר יש' אמר דבר אחד, שעם כל הכבוד אני לא יכול לקבל אותו. ד"ר יש' אמר שההתפטרות אורגנו ע"י הרופאים. ההתפטרות הוגשו בנוסח אחיד, וזה כלל את רוב, או כל רופאי בתי החולים בארץ.

אני יודע שיש היום בעתונות הרבה מומחים לעיין המשפטי. אבל אני רוצה להתייחס לענין הציבורי. אני חושב שהחזרת ההתפטרות באה להדגיש שאנחנו רוצים בפתרון הבעיות מבלי "לשפוך את המים עם החינוק".

זאת ועוד: ד"ר יש' אמר מה שאמר בנוגע להתפטרות של הרופאים, ואני מבקש שיהיה כתוב בפרוטוקול

פרופ' דורון:

שהוגשו החפטרונים והחוזרו התפטרויות. ובנוגע לבוננויות ברצוני לומר, כי אני סומך על ההגנות של החברים שיושבים כאן - יש ענין של חשלום איכס נמוד שנקבע ליום אחד, וזה כלול בהצעה שלנו. אבל הוויכוח בינינו הוא על כוננות אחרת - כוננות של רופא בית חולים שהיא צמודה בתאריך מסויים. יש בזה רק שתי דרכים גם לרופאים וגם למעסיקים, כדי להתמודד עם סוגיה זו. יש חשלום אחד שהוא בסכום של 90 ליש. היתה גם הצעה אחרת, והיא נפלה לאחר שהיא בהתחלה נתקבלה בהבנה אצל חברים מסויים.

אפשר ללכת בדרך של חלוקת כוננויות

לפי סוגים שונים. אבל גם בזה היו הצעות של שנים-שלושה סוגים, לפחות לשם פשטות. מכל מקום, הוויכוח הוא בשני סוגים של כוננויות. אם אתה הולך בדרך הראשונה, הרי זה פשוט ביותר. אתה צריך להגיע לעמדה מסוימת על הגובה. מכיון שלא הגענו להסכמה, אז הלכנו בדרך אחרת, בדרך של דיפרנציאציה. אם כן, לפי איזה קריטריון תהיה הדיפרנציאציה? אם זה בחצר בית החולים, או אם זה במרחק-ממנו? אם זה רופא במיון וכו'. לבסוף הגענו שזה יהיה לפי פעילות של רופא בבית החולים, וכאן אמרנו שני קריטריונים - שהרופא הוא זה שמדווח. החברים ישתמשו בקריטריונים - רגיל ופעיל. אבל הם אינם מסכימים לשני אלה. כך שהם שואלים: מה, אתה מחייב אותו לשקר?

אני שואל: מה הם הקריטריונים ה

האובייקטיביים, אם ישנם כאלה בכלל? איש אינו מעוניין בשקר! שיאפשרו לנו ללכת במחירים דיפרנציאליים. ד"ר ישי אמר שזו טכניקה של האוצר. אז שיאמר לנו דרכים אחרות, ונשמע אותם. זה לגבי הנושא של הבוננויות.

ועוד הערה אחת: אני מציע - אינני

יכול יותר מאשר להציע - שכשאנחנו מציינים את הבעיות ואת המשברים - ויש בעיות ויש משברים ברפואה הישראלית - קודם כל, שלא נעבור לקיצוניות השניה. יש לנו הרבה מה להיות גאים, וכל אחד מקבל אורחים מחו"ל, וכל אחד מזדמן לחו"ל. לכן אני לא מציע שמול בית חולים באר-שבע נעמוד. אנחנו בונים בנייה עצומה. הבה נצייר תמונה לגבי עניין זה שעלינו אנהנו מתוכחים.

ועוד: אנחנו לא חלוקים על ספרות

מקצועית. יש הצעה בעניין זה.

אני חושב ששר הבריאות הסביר, ואנחנו

הצענו והגדרנו עמדה - עמדת המעסיקים, שהיא תואמת את ההצעות של ועדת השרים לעניני שכר.

כדי שיחודש המשא ומתן, צריך לחקן

את העיוותים של המשא ומתן כפי שנתקבל עד עכשיו.

באשר למספר המשתתפים ובעיות טכניות

אחרות: צריך שתהיה פה תליחסות כוללת על בסיס דברים שהוצעו כעמדה ברורה ביותר של המעסיקים.

חבר ועדה אחד בקש לדעת מה הם
15 הסעיפים, ומה התקבל ומה לא

היו"ר ח. גרוסמן:

התקבל.

מר אטלס:
אני חייב להעיר הערה אחת: ניסו
כאן לעשות הפרדה בין נציגי האוצר
לבין נציגי המעסיקים. אנחנו מתאמים את דרכנו ומדברים באותה שפה.
אני זה רציתי לציין כאן.

ועוד: אנחנו גם סיכמנו דברים,
אשר לדעתי הם דברים יפים. סיכמנו שהתמורה בחורנויות לא תהיה
בסכומים, אלא בימי עבודה, שכן אז לא יהיו בעיות בעניין זה.

דבר נוסף: בעניין פיצוץ המשא
ומתן - יצא בגורלי לנהל את הישיבה האחרונה עם הרופאים. אני לא
יודע על פיצוץ כזה שהיה, כי אנחנו מסרנו הודעה, ומסרנו גם דברים.

אני אקרא בפניכם את מה שאמר
ד"ר שמשון: "אנחנו לא רוצים לעבוד אצלכם בחנאים שכרגע אתם מציעים
לנו. אנחנו לא רוצים לעבוד אצלכם."

אני לא רוצה לקרוא לזה התפוצצות
המשא ומתן. לדעתי, המשא ומתן לא התפוצץ, אלא נפסק.

להלן 15 הסעיפים: (1) סוכם על
שכר יסוד. אנחנו לא קבלנו מהרופאים את החביעה לגבי שם הכותרת.
אם כן, סעיף ראשון זה בעניין שכר יסוד, סוכם באופן חיובי;
(2) עדכון חוספת בית חולים -
סוכם חיובי; (3) עדכון חוספות אחרות - חיובי; (4) רכב, טלפון -
חיובי; (5) השתלמות - חיובי; (6) ספרות מקצועית - חיובי; (7) עבודה
מפוצלת - חיובי; (8) תגמול אי תשלום ימי מחלה - שלילי; (9) ימי
חופשה - חיובי; (10) גמול ניהול - חיובי; (11) תשלום רכיבי שכר
שונים - חיובי; (12) תמריצים לאזורי מצוקה - פתרון; ססיות -
חיובי.

היו"ר ח. גרוסמן:
הבינותי שד"ר ישי אמר דברים, אשר
כמה מהם דיבר עליהם בעדינות.

ב.צ. קשת:
שמענו כאן כי את המשא ומתן מנהל
לא גוף אחד, אלא יש בזה פיצול, שכן
יש רופאי קופת חולים, יש עוד רופאים שעובדים בבתי חולים, ולא בבתי
חולים. לכן ברצוני לשאול: האם בעיה זו קיימת? אם כן, באיזו מידה
היא קיימת? האם הרופאים שידברו, האם הם דבריהם יהיו כהשלמה?

היו"ר ח. גרוסמן:
אני מציעה לרופאים לדבר בקצרה, ולא
לחזור על דברי חבריהם. אם יש חלוקי
דעות, הסבירו אותם. בבקשה, השולחן לרשותכם.

ד"ר ר. ישי:

אני מייצג את ההסתדרות הרפואית.
אני יכול להגיד כי כל ההסתדרות
הרפואית מאוחדת בדעה שיש לפתור קודם כל את בעיית התורנות והכוננות,
ולאחר מכן לגשת לבעיות השכר שהן בעיות של כל הרופאים.

ד"ר שמשון ארדמן:

אני מודה על מתן רשות הדיבור, אבל
אנחנו מכבדים כאן את חברינו הרופאים,
ולא מתוך יוקרה - לכן אני מבקש שסגן היושב ראש שלנו - ד"ר זכות -
יקבל את רשות הדיבור.

ד"ר ה. זכות:

כבוד היושבת ראש, כבוד השר, חברי
כנסת וכבודים! אני מזכיר ללכת
צעד אחורנית ולומר, כי המשא ומתן על תורנות לא החל היום, ואף לא
לפני חודשיים, אלא משא ומתן זה נמשך מאז חודש אפריל 1976, כאשר הרופאים
באו בדרישה "אנא, כבדו את הסכמי העבודה". הרופאים אינם מסוגלים
להמשיך יותר. אבל הדברים נמשכו בעצלתיים, וההסתדרות הרפואית שלחה
מכתב בחודש מאי, שהרופאים יכולים לעבוד בהתאם לספר, ואז המשא ומתן
נכנס להילוך קצת גבוה, כאשר בשלה מסויים של ההילוך הגבוה באו
המעבידים ואמרו "נכון, יש בעיות של תורנות, אבל בואו נפתח הסכם
שכר".

אני מצטער, פרופסור דורון, אין

אפשרות בועדת הארבעה המפורסמת בחודש אפריל, כאשר פותחים בהסכם
שכר אז כולם יודעים שיש עוגה שהממשלה מוסרת, ואז היא גם אומרת
"תחלקו את העוגה אין שהוא בין העובדים".

לא היו מעורבים בנושא, ולא הופיעו

במשא ומתן לא שר הבריאות ולא אנשים אחרים שמאוחר יותר אמרו כי לא
ידעו שהתנהל משא ומתן כזה.

ההתפטרות עלו מלמטה, כאשר נודע

לרופאים מאסיפת רופאי קופת חולים, אז הם החליטו על התפטרות.
כתוצאה מאותו דיווח, רופאי בתי החולים ערכו את האסיפות שלהם ואז
הם החליטו על התפטרות. כל זה נעשה מלמטה. זו דימוקרטית.

ברור הוא, שכאשר 200 רופאים מחליטים

להתפטר, אז יש נוסח. יכול להיות נוסח כזה ונוסח אחר.

הרפואה עובדת בסנקציה במשך כל

השנים. מרפאות קופת חולים שנסגרו, הן נסגרו כי לא היה להן אף
פעם תקנים. מרפאות שיש להן תקנים, הן עדיין פתוחות. עד היום,
4.11.76 הן פתוחות. אין סנקציות. יש פשוט עבודה כפי שהסכימו
עליה לפני שנים רבות. הרופאים עשו מעל ומעבר בהתאם למצפונם.

פרופסור דורון, הבעיות המצפוניות

הן של המעבידים והממשלה. זה לא נכון, הרופא עובד בהתאם להחלטות של
המוסדות. יש תקציב. הוא עובד. אין תקציב, הוא לא עובד. יש
בית חולים - האם יש בזה תקציב ממסלתי? - לא! יש "שנורר"!

התקציב הן של הממשלה. צו השעה -

יכול להיות. אבל אני לא אכנס לזה. אני אכנס לבעיות של המשא ומתן.

ד"ר ח. זכות:

יש כאן טשטוש של הכוונות. בבית חולים יושב רופא אשר הוא, על פי רוב, התחיל אתמול את התמחותו, והוא מושם היום בתורנויות הן בכירורגיה והן בפנימית. אם החולה זקוק לאשפוז או לשלוח הביתה - הוא קורא לכוונן שלו, אשר הוא לרוב בדרגת מנהל מחלקה, או סגן, או בעל מספר שנים של התמחות.

תמורת הכוונות שלו רופא כזה מקבל 5.63 ליי לשעה. הוא צמוד לטלפון --- (פ. שיינמן: מה מציעים לכם היום?) היום מציעים לנו 10 ליי לשעה, כבוד חבר הכנסת!

הכוונות הזאת נעשית ע"י אדם שדן בדיני נפשות בבית חולים. יש לעשות משהו לאותו חולה. זה נכון.

באשר ל-15 הנקודות, מר אטלס:

לגבי הנקודה הראשונה - תקבע ועדה שתדון בזה. לנו יש נסיון מר בוועדות שהתחילו באוגוסט 1972, והן עד היום לא סיימו עבודתן.

לגבי הנקודה השנייה - אנחנו לא בקשנו עדכון, אלא בקשנו לדון בתוספת בתי חולים. התשובה שניתנה בזה היתה, "אנחנו נעדכן את זה". אבל, כאמור, לא בקשנו עדכון. האם זו תשובה?

לגבי תוספות אחרות - שוב, לא בקשנו

עדכונים. וכך הלאה וכך הלאה. למעשה, התשובות לגבינו הן שליליות. הגענו לרגע של אמת. אנחנו צריכים להחליט מה הלאה. לכן אני זורק רעיון - אני מציע לחדש את המשא ומתן, ושנזמין הנה שני אישי ציבור כמו ארנסט יפת ורקנטי; אולי גם שני חברי כנסת, שישובו ויקשיבו לתביעות הרופאים ולהסברים מדוע הם תובעים מה שתובעים. אני מציע שהם יבואו ויקשיבו מהצד.

אם הצעתי זו תתקבל, הרי נדמה לי

שאנחנו נתקדם בזה עוד היום.

ד"ר ש. ארזמן:

אני חושב שהטשטוש בעינינו של אלה שצריכים לשלב והאחרים על השירותים

הרפואיים נעשה בצורה מכוונת על מנת שאתם לא תדעו. מפרסמים דברים שהם מטושטשים מהיסוד, כך שלא יודע מהנעשה במשך 15 יום האחרונים. מה שנאמר בפרסומים, זה לא דברים של אנשים שישובו איתנו וסיימו אתנו.

ב-11 לחודש התחלנו את המשא ומתן.

ואז נאמר לנו לגבי הנקודה שעליה עמדנו - הדרישה מטעם ההסתדרות הרפואית, שכל רופא שעושה תורנות בשבת, יהיה לו יום מנוחה שבועית. התשובה של מר ירמנס היתה לגמור; ב) אנחנו דנים במקום אחר; ג) אנחנו חושבים שהיום אנחנו צריכים לחשוב; ד) אנחנו מכירים שזו בעיה; ה) נלך הלאה. זו התשובה של הנציג לעניני שכר של הממשלה.

אני אומר לכם, עם כל האחריות, שאנחנו

הגשנו תכנית מפורטת על כל דבר. אנחנו דברנו עם יד"ים שיושבים במשא ומתן, ואני חושב שהם יד"ים. אנחנו הבהרנו להם את הנקודות - שאנחנו יכולים לדון על מה שאנחנו חושבים עבור כוונות ותורנות. אנחנו לא טשטשנו.

זאת ועוד: על הפעלת מתקנים של המוסדות

מחוץ לשעות העבודה - האם לא ארגון קופת חולים הגיש את התכנית והפעיל

ד"ר ש. ארמון:

אוחה? מי שדחה אותה, הוא איננו אתנו במשא ומתן. אני רוצה להעביר לחבר'ים מספרים שאותם קבלנו במשא ומתן, כדי שנתעשר, מטעם מוסדות הרפואה, וזה בנוסף למה שקרה בכנסת, ובנוסף לתסיסה בכנסת שנעשתה מטעם ישר הבריאות:

אנחנו בעד בדיקה. אף אחד לא

היה בבאר שבע כאשר נאמרו הדברים בכנסת. אנחנו לא נוכל להחעשר מיזם של חורנות במחלקה, כי מה שכונס הוא 24 ליי ברוטו לשעה של עבודת רופא. ואם זה בחדר מיון - אז זה 37.50 ליי לשעת עבודה שם. כך זה שוכם. שכר עבודה יומי שלי הוא 137.50 ליי.

לגבי כוונות: הנציגים של הממשלה

הציעו לנו שכר של 10 ליי ברוטו לשעת כוונות של כל רופא. אנחנו בקשנו 25 ליי לכוונן רגיל, ו-35 ליי לשעת עבודה של כוונן פעיל שמטפל בחולה ישירות. ועוד בקשנו, שאת התוספת של כחי חולים לא לעדכן. אבל מציעים לנו לעדכן את זה.

אם כן, רופא ראשי מקבל 5.60 ליי לשעה.

עכשיו מציעים לי 200%. כלומר, 200% מאפס ממשיך להיות אפס. זאת אומרת, מ-5.60 ליי הייתי מגיע לפי-שלושה. אין ספק שהדברים האלה כואבים לנו. יש הבדל קטן מאד במה שמקבלים רופאים קופת חולים ורופאי המדינה.

התביעות האלה שהבאנו אין הן

בבחינת הריסת הרפואה הציבורית ע"י רופאי מדינת ישראל, אלא אנחנו רוצים לעבוד ברפואה הציבורית, אך בתנאים שמציעים לנו אין אנחנו יכולים להתפרנס ולעבוד בצורה מכובדת. צריך לשלם לנו מה שנהוג לתת לרופא עבוד שעת עבודה שלו. השלום של סטז'ר הוא 14 ליי לשעת עבודה; רופא קבוע מקבל 20 ליי, ומנהל מחלקה - 25 ליי.

באגפים אחרים, כגון: כלכלון בכיר

מקבל 200 ליי, ואילו אני מגיע לקבל 16.70 ליי.

לאור כל האמור, לא היה לנו מזנס

אלא להתפטר כדי לחפש עבודה על מנת שנוכל להתפרנס. אם חושבים שלא התפטרנו, אז אתם טועים. יש 2587 התפטרויות ברוח תוקף.

ד"ר ש. פרלדמן:

מכיון ששר הבריאות אמר שהדבר

של הרופאים צודקת, וכי מגיע להם

מה שהם רוצים - הרי שאיננו חושב כי הבעיה רצינית. הוא בעצמו אמר על דבורה.

שר הבריאות י. שם-טוב:

אמרת שהתביעות של הרופאים צודקות.

אבל לא אמרת שמגיע להם מה שהם

רוצים.

ה"ר ח. גרוסמן:

אני חושבת שיכולים לקבל החלטת

בינאים, כי אף אחד מהצדדים אינו

רוצה לשוב למצב הקיים. לא הרופאים ולא המעסיקים. אני רוצה לצ"ן

כאן כי אנחנו נמשיך בנושא זה ביום ג' הבא.

ב.צ. קשת:
אני מציע שנסכם פה שני דברים: שאנחנו פונים לשני הצדדים לחדש את המשא ומתן, ותוך כדי חידוש המשא ומתן תופסקנה הסנקציות בבתי החולים.

היו"ר ח. גרוסמן:
הוועדה מקבלת החלטותיה ללא נוכחות האורחים. אולי הפעם, כדבר של חירום, שכולנו הרגשנו שזה כואב לכולם, אז נסכם משהו.

מ. ידיד:
לסדר: אני מציע שאנחנו נתייחס לסיכום ולהחלטות ביום ג' הבא, שכן אז ללא ספק תפתחו הדברים כך שאפשר יהיה יותר קל לסכם.

ע. נוף:
בעקבות ההצעה לפנות אל הצדדים - לדעתו, זה לא רק לפנות, אלא להטיל על מישור לכנס את הצדדים באופן מיידי, תוך חצי שעה ---

היו"ר ח. גרוסמן:
לא זו הבעיה.

פ. שלינגמן:
אני מצטער שנציגי הרופאים לא נוכחו בישיבת הכנסת בעת הדיון שהיה שם. בדרך כלל, כאשר מועלית בעיה בכנסת אז אלה המעוניינים והנוגעים בדבר משתתפים ושומעים. (ד"ר ר. שלינגמן: אנחנו לא הוזמנו) היתה צריכה להיות נציגות שלכם בכנסת. אז היו הרופאים שומעים מה דעתם של חברי הכנסת.

יש גישה חיובית לתביעות של הרופאים מצד אחד, אבל היה גם גינוי על הדרך שבה נקטתם. נדמה לי שכוגע בשל המצב כדי לחדש את המשא ומתן. הייתי אומר, לא להתנות כרגע בהיטול הסנקציות, אלא להחליט על סיכום סופי.

אני מציע שביום א' הקרוב אנחנו נמשיך בדיון בעניין הרופאים.

ל. דיציאן:
התרשמנו לא טוב, כי פורסמו ידיעות שהנציגות של הרופאים איננה מוסמכת למשא ומתן, כך שהם אינם מוסמכים להחליט על דברים. לדעתו, צריכים להיות במשא ומתן נציגות מוסמכות של שני הצדדים.

הצעתי שזה יהיה ביום ג' כדי לחדש את המשא ומתן.

ד"ר ר. ישי:

הצעתה של היושב ראש מצויינת. אפשר להוסיף לזה גם את המכתבים.

ב.צ. קשת:

הבעיה היא, שוועדת השירותים הצ'בוריים אם היא רוצה להוציא איזה מסקנת ביניים, אז היא יכולה להוציא מסקנת ביניים שתועיל לדבר, ולא מסקנת ביניים שלא תועיל ולא כלום. את מקום הרופאים אנחנו איננו יכולים למלא. אבל הם את מקומם, יכולים למלא.

ב"ש"בה הקודמת אמרתי שב-1.12.76

היו בתי החולים פתוחים. את זה אני אמרתי. ואני עוד חוסר ואומר, כי מצפון פה ומצפון שם - על בתי החולים להיות פתוחים. ואז הכל יסתדר. עכשיו צריך לראות שהעניין הזה יתקדם.

אם יפתחו בתי החולים, אז למה משא ומתן?

ח. שמעוני:

כי אני מאמין שמכאן יצא המשא ומתן.

ב.צ. קשת:

הרופאים מסכימים לחדש את המשא ומתן. המעסיקים מוכנים לחדש את המשא ומתן על בסיס החלטות ועדת השרים לעניני שכר. הסנקציות הפכו להיות בלתי נסבלות. רופא תורן בב"ח בלינסון עובד כאשר מחכים במשך שעות ולאחר שבאו מקרית גת כ-700-800 חולים.

שר הבריאות נ. שם-טוב:

(ב) ע"י אי פנייה, אתם מאשרים להם להמשיך בסנקציות.

האם אתה מוכן לקבל חוק בוררות? עכשיו תקצרו מה

נ. באר:

שזרעתם במשך שנים! לא נעשה לגבי גוף אחד יוצא מן הכלל.

יש לי אולי תכונה לא טובה - שמה שאני חושב, אני אומר בנוכחות האנשים.

ב.צ. קשת:

יש הבדל בין קביעת משא ומתן ובין קביעה להפסקת סנקציות.

קביעה להפסקת סנקציות.

אנחנו צריכים לומר כי אנחנו מבורכים על כך שבישיבת ועדת השירותים הגיעו שני הצדדים להסכם - שהם מ"ד מחדשים את המשא ומתן וכו' וכו'.

מבורכים על כך שבישיבת ועדת השירותים הגיעו שני הצדדים להסכם - שהם מ"ד מחדשים את המשא ומתן וכו' וכו'.

ב.צ. קשת:

(ב) דאנחנו קוראים לצדדים להשתדל

במשא ומתן להתקרב עד כמה שאפשר, ולעזוב את עניני השוליים.

לצדדי, אינני יכול להציע דבר בקשר

למשרד האוצר. זה מזכיר לי פקיד משרד האוצר שקובע כי אין צורך בשומר בבית סוהר, ואז מסכנים את בית הסוהר.

(ג) אנחנו קוראים לציבור הרופאים

לחזור לעבודה רגילה, מתוך אמונה שהמשא ומתן יסתיים בהקדם, ושהיה לטובת החולים בארץ.

אני מציעה, שהוועדה פונה לשני הצדדים

היו"ר ה. גרוסמן:

להתרכז במשא ומתן בשאלות העקריות,

הקונקרטיות, השנויות במלוקת. הוועדה פונה לרופאים, שעם חידוש המשא ומתן יחזרו לעבודה תקינה בבתי החולים.

הסעיף השלישי שאותו את מציעה, הוא לא

י. בארי:

על דעת כולנו. אני בעד איסור

סנקציות ואיסור שביתות.

תודה רבה לכם. הצעת הסיכום

מתקבלת על דעת כולנו, פרט לדעת

היו"ר ה. גרוסמן:

ח"כ בארי.

תודה רבה. הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 14.00.